

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoE/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423203157
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4423203157.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, v exekučnej veci v prospech oprávneného: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, v konaní zastúpeného: JUDr. Petra Hromádková, advokátka, so sídlom Széchényiho 6, Štúrovo, proti povinnej: E. F., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXX/XX, H., prechodne bytom C. D. XXX, v konaní zastúpenej: JUDr. Gergely Pšenák, advokát, so sídlom M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom F. Kapisztóryho 1, Nové Zámky, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7Em/3/2023-44 zo dňa 10.11.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a konanie zastavuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/21/2019-394 zo dňa 29.06.2022, v časti III. výroku, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/57/2022-437 zo dňa 08.03.2023, ktorý nadobudol v časti III. výroku právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.05.2023, v časti uloženia povinnosti matke E. F., nar. XX.XX.XXXX, otcovi A. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletému dieťaťu A. B., nar. XX.XX.XXXX podrobiť sa výchovnému opatreniu – odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny H., I. G. XX, H. za účelom uľahčenia a podpory riešenia rodičovského konfliktu a zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 376 ods. 1, § 377 ods. 1, § 378 ods. 1, § 379 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a vecne tým, že z návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, pripojených listinných dôkazov a výsluchu účastníkov konania mal preukázané, že povinná (matka) nerešpektuje vykonateľné súdne rozhodnutie v časti uloženej povinnosti podrobenia sa nariadenému výchovnému opatreniu – odbornému poradenstvu, s Centrom pre deti a rodiny H. nekomunikuje a odmieta sa výchovnému opatreniu podrobiť, pretože je toho názoru, že neplní svoj účel.

3. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla riadnym a včasným odvolaním povinná z dôvodu, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (§ 377 ods. 3 CMP). Mala za to, že povinnosť jej zanikla práve z toho dôvodu, že okolnosti sa zmenili do takej miery, že výchovné opatrenie nemôže plniť svoj účel. Uviedla, že neustále vyvíja všetku potrebnú snahu pre splnenie účelu, pre ktorý bolo výchovné opatrenie nariadené, teda, aby sa vzťahy v rodine upravili a aby mohol byť zachovaný styk otca s maloletým dieťaťom. Na tento účel si pravidelne berie dovolenku cez víkend, aby mohol styk otca s maloletým dieťaťom v zmysle exekučného titulu prebehnúť

bez problémov. Otázne preto je, aký účel by malo v tomto prípade nariadené výchovné opatrenie plniť, keďže je toho názoru, že práve jej snaha, ktorú vyvíja je dostatočná na to, aby bolo možné styk oprávneného s maloletým dieťaťom realizovať. Dodala, že nemá a nikdy nemala v úmysle brániť oprávnenému v styku s maloletým dieťaťom, i keď oprávnený túto možnosť styku nevyužíval naplno, čo bolo dôvodom vzniku nezhôd, a preto došlo k uloženiu výchovného opatrenia. Nebolo jej zrejme, prečo by sa mala aj s dieťaťom podrobiť odbornej pomoci, keď to môže v prvom rade nepriaznivo pôsobiť na maloleté dieťa a v druhom rade, keď robí všetko pre to, aby mohlo byť právo styku, na účel ktorého bolo uložené výchovné opatrenie zachované a aj realizované. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie zrušil.

4. K odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že absolvovanie odborného poradenstva je v záujme maloletého dieťaťa, ako aj oboch jeho rodičov, nakoľko vzťahy medzi nimi sú vážne narušené a rodičia majú problém spolu komunikovať. Tvrdil, že matka vychováva dieťa proti nemu, manipuluje ním, aby si ho nezdravo uzurpovala výlučne pre seba. Poprel tvrdenia povinnej v odvolaní, keďže povinná vyvíja čoraz väčšiu aktivitu, aby mu znemožnila styk s dieťaťom, o čom svedčí aj jej odmietavý postoj k tomu, aby sa podrobila súdom nariadenému výchovnému opatreniu. Mal za to, že výchovné opatrenie by plnilo svoj účel, ak by sa mu povinná dobrovoľne podrobila, pretože by došlo k zlepšeniu vzťahov medzi ním, maloletým dieťaťom i rodičmi navzájom.

5. K odvolaniu povinnej sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril oprávnený, ktorý sa s ním stotožnil.

7. Povinná v odvolacej replike uviedla, že sa nestotožňuje s vyjadrením oprávneného, ani kolízneho opatrovníka. Pridržala sa svojich vyjadrení v podanom odvolaní.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu súdu prvej, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok – ďalej len „CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 377 ods. 3 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a konanie o výkon rozhodnutia zastaviť.

9. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

10. Podľa § 377 ods. 2 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

11. Podľa § 377 ods. 3 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

12. Podľa § 390 ods. 1 písm. d) CMP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

14. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

15. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania. V rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých súd realizuje výkon práv a povinností, ktoré boli judikované v základnom (nachádzacom) konaní. V predmetnej veci je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/21/2019-394 zo dňa 29.06.2022, v časti III. výroku, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/57/2022-437 zo dňa 08.03.2023, ktorý nadobudol v časti III. výroku právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.05.2023, v časti uloženia povinnosti matke E. F., nar. XX.XX.XXXX, otcovi A. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletemu dieťaťu A. B., nar. XX.XX.XXXX podrobiť sa výchovnému opatreniu – odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny H., I. G. XX, H. za účelom uľahčenia a podpory riešenia rodičovského konfliktu a zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi po dobu šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že povinná (matka) sa výchovnému opatreniu nepodrobila a odmietla akúkoľvek spoluprácu s Centrom pre deti a rodiny H., preto sa oprávnený (otec) návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 07.08.2023 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia. Exekučný titul v časti o uložení výchovného opatrenia rodičom a maloletemu dieťaťu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.05.2023, pričom výchovné opatrenie bolo možné realizovať v lehote šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, t. j. do 11.11.2023, a to aj napriek tomu, že nariadené výchovné opatrenie sa neuskutočnilo ani raz za plnej participácie účastníkov konania. Súd prvej inštancie v základnom konaní v exekučnom titule obmedzil jeho trvanie jednoznačnou formuláciou a stanovením jeho trvania na šesť mesiacov od právoplatnosti rozsudku, čím vo výrokovej časti (výrok III.) vymedzil začiatok i koniec trvania výchovného opatrenia, z čoho vyplýva, že mal za to, že výchovné opatrenie je potrebné vykonať do určenej doby, avšak bez bližšieho vysvetlenia, prečo k takému časovému obmedzeniu pristúpil.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení výkonu rozhodnutia zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP, keďže nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli a konanie o výkon rozhodnutia zastaviť podľa ust. § 390 ods. 1 písm. d) CMP, nakoľko doba, po ktorú bolo možné sa podrobiť výchovnému opatreniu uplynula dňa 11.11.2023.

17. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď podmienky pre prelomenie generálnej klauzuly nevyšli v konaní najavo.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).